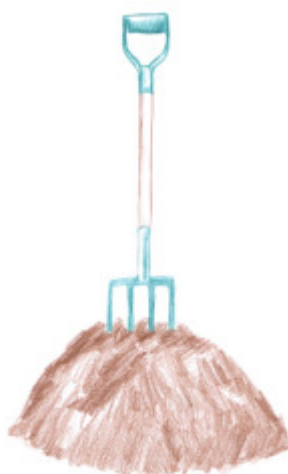

Opravdu vládní médium

Včera jsem byl v Praze. Měl jsem domluvený rozhovor s Tomášem Doležalem a Petrem Hamplem. A protože jsem měl čas, řekl jsem si, že dotáhnu do konce tu věc s Tomášem Bartkovským z Reflexu. Slíbil jsem mu paštiku a sádlo za výhru v mé soutěži o suverénně nejblbější článek o nedělní demonstraci. Původně jsem to myslel trochu v nadsázce, ale on se mi sám ozval, že o výhru stojí a že mu ji mám poslat na adresu Reflexu.

Ejhle, řekl jsem si, nikdy není od věci poznat ty, kteří vidí svět poněkud jinak než já... obzvlášť, když mám takovou příležitost. I odpověděl jsem Bartkovskému, že mu chci výhru předat osobně. To už jsem věděl, že pojedu do Prahy a nabídl jsem se, že mu to dovezu přímo na zadanou adresu. Odpověděl, že se se mnou potkat nechce. Celou naši korespondenci zveřejnil na Twitteru, takže pokud to někoho zajímá, snadno si to tam najde.

Já jsem si ale řekl, že to stejně dotáhnu do konce. Výhru jsem zabalil, udělal jsem k tomu vkusný diplom ve kterém jsem Bartkovskému napsal následující:

Vaše novinářská práce vzbudila ve veřejném prostoru obrovskou poptávku po alternativních informacích. Přeji Vám z celého srdce, ať ve svém úsilí vychovávat veřejnost neustáváte a svou práci

vykonáváte podobným způsobem, jaký jste předvedl ve zmíněném článku. Přeji velkorysost Vašemu nadřízenému a vyprošuji Vám Boží požehnání, aby Vás dlouho na Vašem pracovním místě udržeti ráčil. Ještě jednou Vám děkuji za nezištnou práci v mém zájmu.

Připravil jsem si také krátký výherní proslov, přibral jsem dva dokumentaristy, abych měl svědky a vyrazil jsem do redakce Reflexu. Přišel jsem na recepci a s širokým úsměvem jsem požádal paní recepční, zdali by mohla zavolat pana Bartkovského, že tu pro něj mám prezent. (Teď mě tak napadlo... pugét jsem k tomu nedal. Sakra, to mě mrzí... kytice, ta tomu chyběla).

Zavolala mu (ano, byl přítomen), ohlásila blogera Vidláka.... a co myslíte, že se stalo. Ano, správně. Že prý mu to mám nechat na vrátnici, setkat se se mnou nechce.

Jo, psát o tom, že z pódia říkám něco, co není pravda a zdehonestovat i všechny ostatní a pak se jít naparovat k Čestmíru Strakatému, to by mu šlo, ale sejít dolů a potkat se s Vidlákem tváří v tvář... to už je trochu něco jiného, že?

A mně došlo, co to znamená, být vládní médium. Vždyť oni jsou stejní jako ten Fiala a Rakušan. Z bezpečné vzdálenosti důležitě říkají do kamery, že demonstranti nenabízejí žádné řešení, ačkoliv řešení jsou vyhlášena a vyvěšena na stránkách strany PRO. Z bezpečné vzdálenosti píšou o tom, jak se demonstrace nepovedla, i když průvod ke Strakovce zabral celou magistrálu a trvalo hodinu, než kolem mě prošel... Stateční pak vydrželi u Strakovky až do středy.

Myslíte, že nějaký vládní představitel posbíral nějakou tu ochranku, přišel k těm dvojitým zátarasům a zkusil promluvit s demonstranty, kteří nic nezapálili, nic nerozbili a vypadali spíš jako tátové po šichtě než jako aktivističtí bijci? Ne, raději přeložili jednání do Poslanecké sněmovny. Kvůli pár desítkám lidí, které od vlády oddělovalo pár desítek policajtů, dvojitý plot a zamčené dveře... Když pak já přijdu za Bartkovským a vlezu na jeho kolbiště, kde je doma on, kde má

spoustu redakčních kolegů a mohli by se do mě rétoricky pustit v libovolně velké přesile, tak ne, raději ani nevystřčil nos z kanceláře... Celá redakce Reflexu proti jednomu Vidlákovi...

Vím, že ve středu, když se demonstranti přesunuli na Malostranské náměstí, tak tam přišel diskutovat Mirda Kalousek. Ať i o něm myslím cokoliv, alespoň je to důstojný protivník, protože to nebylo poprvé, co měl koule dorazit k nepřátelsky naladěnému davu.

Jaká vláda, takoví novináři.

Nebo jací novináři, taková vláda?

Takhle to je, přátelé... oni svojí nadřazenost udržují jen technickými prostředky a miliony peněz. Jsou materiálně vyfutrovaní, mají svoje mediální domy, distribuční kanály, mají podpůrné struktury, ale v hrudích bijí stále bázlivější srdce. Ostatně co jiného je ten jejich boj proti dezinformacím? Používají policajty a soudy, aby za ně bojovali jejich politický boj. Všimáte si? Už jim nestačí jejich studia, kde jsou tři na jednoho, už jim nestačí Václav Moravec, mistr světa ve skoku do řeči, už jim nestačí Řezníček či Železný s jejich povýšeným sarkasmem. Už jim nestačí mediální monopol na šíření informací či jejich vymlčení. Už musejí nasazovat i prokurátory a soudce, protože nemají dost vtipu i rozumu, aby nás roznesli na kopytech rétoricky... ani v přesile ne. Proč? protože kde nic není, ani čert nebere.

Když jim nestačí to, co je v demokracii normální, tož musejí vyhrávat méně demokraticky až nedemokraticky. Prostě začnou určovat, co je pravda a co není. Ale to je začátek konce. Nakonec každý jejich člověk uvidí, že bojuje za stranu zbabělců, kteří se krčí v bezpečí svých kanceláří a vysílají dopředu své podřízené. I ten Soukup si na Jindru Rajchla musel vzít do studia přesilu... a stejně to dopadlo dost naopak. Mladý intervjuk z České televize si před Rajchlem ani neškrtl...

Takhle vypadal konec osmdesátých let... Režim už na to prostě neměl. Neměl ani vtip, ani rozum a vlastně už ani odvahu. Jakmile jim přestal Gorbi krýt záda, bylo vymalováno. Bylo houby platné, že stále měli silnou armádu a média pod palcem. Neměli už nikoho, kdo by měl odvahu velet a nést odpovědnost.

Stejně tak bude těm dnešním na nic všechno to, co si za třicet let postavili. Pevnosti jsou k ničemu, když je nehájí odhodlaní lidé. Ano, až se proti našim lídrům postaví v televizním studiu jeden soupeř, až budou šermovat pomocí argumentů a ne pomocí přesily, až budou schopni sejít ze schodů a podívat se do očí jednomu venkovskému buranovi, pak třeba budou mít šanci. Ale takhle... kdepak. Když není v hlavě, tak je zpravidla v gaticích.

Pokud mě chcete podpořit v mém Vidláckém úsilí, prosím pošlete dar Institutu českého venkova. Číslo účtu: **1769955003/5500 IBAN: CZ8355000000001769955003**. Každý, kdo Institut podpoří částkou alespoň 350,- Kč si může v objednacích aplikaci na Vidlákových kydech zadat adresu pro zaslání knihy. Platby jsou už spárovány s aplikací. Doporučuji poslat platbu a druhý den si zadat adresu pro zaslání. Stačí přímo na Vidlákových kydech kliknout v záhlaví na „objednat knihu.“ Všem dárcům děkuji.